

Prečo neznesiem neúctu k Božiemu menu a plytvanie potravinami?

Mária Magotsová

21. septembra 2022 ✝ Cirkev Spoločnosť

Sú dve veci, na ktoré som ako katolíčka mimoriadne citlivá. Keď niekto vyslovuje meno Božie nadarmo, a keď niekto plytvá jedlom. Zvlášť ma to irituje, keď to robia veriaci ľudia a (verím, že len) z nevedomosti neprikladajú týmto veciam dôležitosť, aká im prináleží. Ak dovoľíte, podelím sa s vami o to, prečo mi tak veľmi záleží na tom, aby sa tento neduh aspoň z našich radov odstránil.

Ilustračná fotografia, zdroj: pixabay.com

Na našom dvore sa hrali deti a pri otvorenom okne som počúvala ich debaty. Pichlo ma pri srdci, keď jedno z nich neustále vyslovovalo meno Božie nadarmo. Poznám jeho rodičov z kostola a z domových schôdzí, tak som si povedala, že azda by sa nikto nenahneval, ak ich na to upozorním. Mýlila som sa. Podľa ich názoru zbytočne dramatizujem, pretože dieťa to nehovorí v hneve a teda o nič nejde.

Nie je to však pravda. Prikázanie „Nevezmeš meno Božie nadarmo“ predsa nehovorí, že sa to týka len prípadov „v hneve“. Týka sa to aj všetkých, ktorí nemajú k Božiemu menu náležitú úctu a tým je dobré pripomenúť, že druhý Boží príkaz pokračuje v Knihe Exodus takto: *„Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto bude brať jeho meno nadarmo.“* (Ex 20,7)

Diabol sa pred Božím menom trasie

Všetci moji kolegovia a kamaráti veľmi dobre vedia, že v mojej prítomnosti nestrpím akékoľvek neuvážené vyslovovanie mena Božieho. Ani také, ktoré je už údajne „zludovené“, pretože Slováci sú zvyknutí používať Božie meno doslova ako citoslovce. Ja sa však nemienim zmieriť s tým, že *neúctivé vyslovovanie mena Ježiša Krista počujem v televízii, na ulici, v obchode – a už vôbec sa mi nepáči, keď to robia veriaci ľudia.*

K tomuto rozhodnutiu ma priviedli rôzni vizionári, ktorí hovoria, že v očistci sa tým, ktorí meno Božie (alebo Svätej Panny) zbytočne vyslovovali, bude tvrdo a bolestivo vstúpať k tomuto menu úcta, aká mu patrí.

Bývalý hlavný exorcista z Ríma, páter Gabriel Amorth, raz kdesi spomenul, že zlí duchovia nedokážu vysloviť sväté mená. Keď hovoria o Bohu, používajú slová „On“ alebo „váš Šéf“. Naozaj si myslíme, že ak sa títo duchovia desia Božieho mena, ktoré je sväté – tak je v poriadku, keď my toto meno neuvážene vyslovujeme?

Zdroj: pixabay.com

Ako reagovať na zbytočné vyslovovanie Božieho mena?

Vždy, keď budeme počuť, že niekto okolo nás, alebo v televízii či v rádiu vysloví Meno Božie nadarmo, povedzme v duchu zas my pochvalu tomuto Menu. Ako zadosťučinenie. Napríklad: Nech je Meno Ježiš zvelebené na celej Zemi. Nech sa na Tvoje Meno, Bože, zohne každé koleno v nebi, na zemi, aj v podsvetí.

Chlieb náš každodenný

Ďalšia vec, ktorá ma ako veriaku katolíčku nesmierne irituje, je okrem ľahkovážneho vyslovovania Božieho mena – plytvanie potravinami.

Keď som ako študentka navštívila Ameriku, bola som tam zdesená jednou vecou, ktorá bola podľa mňa natoľko závažná, že som ju nebola ochotná akceptovať a narobila som si tam vďaka tomu aj zopár nepriateľov. Túto krajinu charakterizuje nemiernosť. Nikde inde som nevidela také plytvanie jedlom, ako práve v USA. Nikde inde podľa mňa ľudia nevyhadzujú také obrovské množstvá jedla do koša – bez čo len náznaku ľútosti.

Niektor vyhadzuje, iný hladuje

„Čo to robíš, Libby?“ pýtala som sa panej, u ktorej som ako študentka bývala. „Prečo tie potraviny vyhadzuješ?“ Moja americká domáca mi vysvetlila, že potraviny síce nakúpila pre celú rodinu a sú ešte čerstvé, ale deti jej oznámili, že to jesť nebudú. Majú chuť na niečo iné.

„Tak prečo z toho niečo nenavariš a nedáš do mrazničky? Potom to len vyberieš, keď na to dostanú chuť?“ čudovala som sa. Bolo mi však vysvetlené, že s tým je veľa roboty a kto by to varil, keď stačí nakúpiť iné.

Ťažko tu niečo vysvetľovať, keď Libby žila v tomto „systéme“ celý život. Nechácala, prečo by mala variť, keď ju k tomu nenúti ani nedostatok peňazí, ani ceny. Práve naopak, od srdca ma úprimne poľutovala, že si nemôžem dovoliť nakupovať každý deň nové jedlo a radšej som ochotná variť a spotrebovať aj posledný kúsok chleba. Tak, ako ma to naučila moja stará mama, ktorá počas vojny hladovala.

Keď sa vojna skončila, moja stará mama už nikdy nevyhodila ani kúsok chleba a naučila to aj svoje deti a vnúčatá. V našich domácnostiach pri nakupovaní a varení rozmýšľame, sledujeme trvanlivosť potravín a

jedálny lístok plánujeme tak, aby sme nemuseli nič vyhadzovať do koša.

Ved' aj Ježiš o tom hovoril...

Spomenula som si na to, aká múdra bola moja stará mama, keď som sa raz zamyslela nad slovami Ježiša z Jánovho Evanjelia, ktorý nám to predsa už veľmi dávno povedal. A veľmi jasne. Nech nič nevyjde nazmar!

„Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: Pozbierajte zvyšné odrobiny, aby nič nevyšlo nazmar!“

(Jn 6,11–12)

Amerika je však v tomto smere extrém. Plytvanie potravinami tam dosiahlo rozmer, aký inde vo svete nevidíte. Naposledy ma to opäť raz nemilo prekvapilo, keď som našla výsledky prieskumu od *Daily Mail*. Zistilo sa, že cena vyhodenej jedla v Štátoch dosahuje ročne asi 240 miliárd dolárov. Na jednu domácnosť to prepočítali na 1866 dolárov ročne. Ľudia tam vyhodia teda približne 30 – 40 % zakúpeného jedla.

Aby sme však nekrivdili Američanom, ani Európania nie sú práve vzorom šetrenia. Podľa informácií z Európskej únie končí každoročne v koši 88 miliónov ton úplne dobrého a čerstvého jedla v sume približne 143 miliárd eur.

Ilustračná fotografia, zdroj: pixabay.com

Hlad zabíja viac ako choroby

A čo my, Slováci? Na Slovensku je to na obyvateľa ročne asi 40 – 60 kilogramov zbytočne vyhodenej jedla. Paradoxom je, že kým u nás žije už približne milión ľudí na hranici chudoby, tak pred šiestimi rokmi vyhodilo 5 obchodných reťazcov približne 15 000 ton (!) potravín, ktoré sa ešte dali zužitkovať a neboli pokazené.

Ale kým sa v najbohatších krajinách sveta s jedlom a potravinami nehorázne plytvá, 805 miliónov ľudí na svete ho nemá dosť a hladuje. To je každý deviaty človek. Hlad zabíja na svete ročne viac ako AIDS, malária a tuberkulóza dohromady.

Myslime na to, prosím, keď pôjdeme najbližšie nakupovať. Alebo keď navaríme viac, ako dokážeme zjesť.

Nedávno som spoznala človeka, ktorý so svojim prebytočným jedlom chodí pod mosty, za bezdomovcami, lebo mu svedomie nedovolí vyhodiť nepokazené jedlo. Som presvedčená, že práve o ňom Ježiš hovorí:

„Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.“ (Mt 10,8)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/preco-neznesiem-neuctu-k-boziemenu-menu-a-plytvanie-potravinami/>